

De voorrechten van degenen die de Vader kennen

door: Allemands

God heeft zich aan Israël geopenbaard onder heerlijke titels zoals:

de Heer,
de Heere God,
de Almachtige,
de Allerhoogste.

Maar in het Nieuwe Testament zien wij de Heer Jezus een klein aantal discipelen rondom zich vergaderen en tot hen spreken over “hun Vader in de hemelen” of “hun hemelse Vader” (Mat. 6:1). En in Johannes vinden wij een voortdurende openbaring van de Vader.

Van nature zijn we allen ver van God en onder het oordeel, maar het gevolg van het werk van Christus is, dat de gelovige het eeuwige leven ontvangt en de Heilige Geest en dat hij tegenover God de plaats inneemt van kind. “*De Geest Zelf getuigt met onze geest, dat wij kinderen van God zijn.*” Door de Geest roepen wij: “*Abba, Vader!*” (Rom. 8:16,15). Elke verwijdering is voor altijd weggedaan. Nadat de Heer Jezus uit de doden is opgestaan, zegt Hij tot Maria Magdalena: “*ga heen naar mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader en naar mijn God en uw God*” (Joh. 20:17).

In het hele evangelie van Johannes worden door kostbaar onderwijs van onze Heer, de zegeningen, voorrechten en verantwoordelijkheden meegedeeld, die aan de kinderen van de Vader zijn gegeven. Enkele volgen hieronder.

De wil van de Vader

“*En dit is de wil van Hem die Mij heeft gezonden, dat Ik van alles wat Hij Mij heeft gegeven, niets verlies, maar het opwek op de laatste dag. Want dit is de wil van mijn Vader, dat ieder die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem opwekken op de laatste dag*” (Joh. 6:39,40).

In deze woorden van zekerheid voor de ziel, worden de kinderen van God beschouwd als gegeven door de Vader aan de Zoon. Een kostbare waarheid, waarover onze Heiland op veel plaatsen spreekt. Bijvoorbeeld in Johannes 17. Hij zegt, dat het de wil van de Vader is, dat geen hen verloren gaat. Wie zou Hem daarin kunnen verhinderen? Het is Zijn almachtige wil, dat wie de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en de Heer zal hem opwekken op de laatste

dag. De Zoon van God is niet meer op aarde; maar wie Hem nu ziet met het oog van het geloof en in Hem gelooft, heeft het eeuwige leven en zal opstaan door Zijn kracht om voor altijd de heerlijkheid met Hem te delen.

De hand van de Vader

In Johannes stelt onze Heer zich voor als de Herder van Zijn schapen en garandeert de Zijnen hun eeuwige veiligheid door te zeggen: “*Mijn schapen horen mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij. En Ik geef hun eeuwig leven, en zij zullen geenszins verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze rukken uit mijn hand. Mijn Vader die ze Mij heeft gegeven, is groter dan allen, en niemand kan ze rukken uit de hand van mijn Vader. Ik en de Vader zijn een*” (Joh. 10:27-30).

Alle macht van Satan en mensen kan ingezet worden tegen Zijn volk, maar geen van Zijn schapen zal ontkomen. De beide machtigste handen van het heelal houden ze vast. Niets kan ze rukken uit de hand des Heren of uit de hand van de Vader.

Het huis van de Vader

Niet alleen is het de wil van de Vader, dat de Zijnen bewaard of Zijn almachtige hand die redt, maar ook Zijn huis is voor hen bereid, als einddoel van hun wandel op aarde. De Heer Jezus is een plaats gaan bereiden voor de kinderen van God. Spoedig zal de Heer zelf komen om ze daarboven te brengen (Joh. 14:1-3). In een ogenblik in een oogwenk zullen zij veranderd en opgenomen worden om Hem te ontmoeten en Zijn gezegende tegenwoordigheid te genieten voor altijd.

De zorgen van de Vader

Wij genieten ook van de zorgen van Zijn genade in het zenden van de Geest der Waarheid, de Voorspraak. De Zoon had Hem gevraagd aan de Vader en op de Pinksterdag is Zijn gebed verhoord. De Voorspraak is neergedaald om te zorgen voor de familie van God. De Heer Jezus is gekomen en is weer heengegaan, maar de Trooster blijft altijd met hen (Joh. 14:16,17). Gezegende trouwe Vaderzorgen! Voor onze

omstandigheden en noden kunnen wij ons overgeven aan Zijn zorgende liefde. De Heer Jezus zegt in Lukas 12 vers 22: *“uw Vader weet dat u deze dingen nodig hebt.”*

De liefde van de Vader

In Johannes 14 vers 21 tot en met vers 23 vinden wij ook de kostbare belofte van de liefde van de Vader, voor allen, die Zijn Woord en Zijn bevelen bewaren. Onze harten vinden ook in Johannes 16 vers 27 de verzekering, dat de Vader zelf liefheeft, allen die Zijn Zoon liefhebben en geloven dat Hij van God gekomen is. In Johannes spreekt de Heer in volmaakte gemeenschap met de wil van Zijn Vader, de wens uit en toont, dat de liefde van zowel de Vader als van de Zoon, niet eerder voldaan zal zijn, totdat Zijn geliefde verlost en ingevoerd worden in de heerlijkheid en tot in eeuwigheid de heerlijkheid aanschouwen, die aan Christus gegeven is.

De tucht van de Vader

In Johannes 15 stelt de Heer zich aan ons voor als de ware wijnstok en zijn volk als de ranken.

Hier worden wij beschouwd als verantwoordelijk om in Hem te blijven, om veel vrucht te dragen tot eer en heerlijkheid van de Vader.

Alleen in gemeenschap met de Zoon van God, kunnen wij in ons leven voortbrengen, wat Hem aangenaam is. Het gaat hier niet om het eeuwige leven en de veiligheid, want dat werd in Johannes 10 behandeld, maar om vrucht te dragen door een trouwe wandel, als wij het eeuwige leven bezitten. *“elke rank die vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht draagt.”*

Het oor van de Vader

In Johannes 16 wordt een andere kostbare waarheid in herinnering gebracht, namelijk, dat het oor van de Vader altijd luistert naar, zelfs de kleinste gebeden, die tot Hem opstijgt uit het hart van Zijn kinderen. *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: alles wat u de Vader zult bidden in mijn naam, zal Hij u geven”* (23). Wat een kostbare aanmoediging dat wij ons altijd kunnen wenden tot Hem in alle omstandigheden van het dagelijkse leven en al onze gebeden tot Hem kunnen richten in de heilige naam van de Heer Jezus.

Er is niet te klein om Zijn aandacht te trekken. Daarom lezen we in Filippi 4:6: *“Weest in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God.”*

Als onze harten van deze kostbare waarheden genieten en genieten van de liefde en genade van de Vader, die Hij ons heeft laten zien, dan zullen de aanbidding, de lof en de dank vanzelf uit onze harten opkomen. Het is nu het uur waarvan onze Heer spreekt in Johannes 4:23: *“Maar er komt een uur, en het is er, dat de ware aanbidder de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid; immers, de Vader zoekt zulke personen die Hem aanbidden.”*

De mens in zijn natuurlijke toestand, heeft geen deel en geen recht daarop. Ook diegene, die uit God geboren is, maar nog niet geniet van de vrede en de liefde van de Vader, kan niet aanbidden. Hij zal met zichzelf bezig zijn of met zijn toestand.

Maar, dat iedereen die dit leest, bevestigd mag zijn in de genade van God, in de kennis en het genot van de heerlijke voorrechten die het Woord van God ons laat zien, opdat de aanbidding in geest en waarheid, als liefelijk reukwerk, kan opstijgen uit harten die overvloeien van de liefde van de Vader.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1965-105](#)

Titel: [Privilèges de ceux qui connaissent le Père](#)